

Na tom našem dvoře
to je voda, Bože,
malučko je zakalená,
napít se jí může.

Napil se jí synek,
sousedů Martinek,
připravil on hezký děvče
o zelený vínek.

189.

Z Ivančic.

Sl. Sp. 111.

Te-če vo-da ze skaľ-ky, te-če vo-da ze skal-ky do ty na-ší

za-hrád-ky, do ty na-ší za-hrád-ky.

1.

[: Teče voda ze skalky, :]
[: do ty naší zahrádky. :]

[: Kdo tu vodu okusí, :]
[: za panenkó jít musí. :]

[: Já sem vody okusil, :]
[: za panenkou jít musím. :]

2.

[: Přiletěl k nám slaviček, :]
[: sedl si na dvoreček. :]

[: Nezpívej tak slavičku, :]
[: zbudíš moji Ančičku. :]

[: A tak libě zazpíval, :]
[: až se dvorek rozlíhal. :]

[: Štýry noci nespala, :]
[: bolí ji túze hlava. :]

[: Od bolesti bylínka, :]
[: od tóžení hubínka. :]

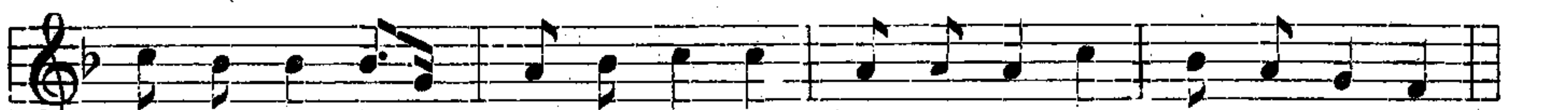
II. Milá.

190.

Od Dačic.

Mírně.

Ča-sto-hó - cký ko-ste - lí-čku, Ča-sto-hó - cký ko-ste - lí-čku,

sto-jíš na pěk - ném ko-pe-čku, sto-jíš na pěk-ném ko-pe-čku.

[: Častohócký kostelíčku, :]
[: stojíš na pěkném kopečku. :]

[: Vycházejí panny z tebe, :]
[: jako andělové z nebe. :]

[: Jedna vyšla celá bílá, :]
[: a to byla moje milá. :]